

Глава 101.

За четвѣрто-то крѣстоносно войнство.

Напразно-то трѣтьо крѣстоносно войнство, не возбрани западны-те Хрїстіяны, тѣ да не събиратъ и четвѣрто, за да освободатъ свѣтѣ тѣ землѣ: но дерзнаха пакъ, и това военанѣ решиха, да направатъ нѣкои велможи отъ Франца и Италїа, а на това войнство бѣха военачалници: Маркезъ Монферратъ, и графъ Фландрїйскїй Валдѣинъ; сички-те же са събираха въ Венетїѣ, понеже народодержавїе-то на Венетїа са одолжи, да приготви корабли, за да ги принесе; и кѣто са прїюготовклаваха, слѣдѣюще-то: царь-атъ Константинопольскїй Исаакїй Ангелъ, имаше братъ Алексїа, кой-то пожелавши царство-то, скали брата си отъ престол-атъ, и са проповѣда за царь, въ лѣто отъ Хрїста хїлладо и сто и деведесать и пето, а брата си Исаакїа ослѣпѣвши, фѣрли го въ темницѣ; подобно-то направи и на Алексїа сын-атъ Исаакїевъ: но Алексїй побѣгна отъ тѣмница-та, и доде въ Сициліѣ, при сестрѣ си Ирїнѣ, жена-та на Фїліппа цара Аламанскаго, за да иска помощь за отец-атъ си; и моли за това папа, тѣ да побѣди крѣстоносцы-те, да додатъ на помощь, и са обѣщаваше, че ще да соедини Гѣрцы-те съ Латини-те, и ще даде на крѣстоносци-те двестѣ хїллады марки сребѣрны, и ще да приготви нѣждны-те за една година, и така да ги олесни, да завладатъ свѣтѣ-тѣ землѣ. А крѣстоносци-те чѣвши тѣ обѣщанїа, мыслаха,